

ВСТУП

Актуальність теми. Іспанський танець – це широкий термін, який включає в себе різноманітні танцювальні стилі та традиції, що походять з Іспанії та інших іспаномовних країн. Ці танці можуть бути ритмічними, емоційними та виразними.

Танцювальна культура – це сукупність традицій, стилів, технік і виразності, які пов'язані з мистецтвом танцю в певній групі або спільноті. Ця культура може включати в себе різноманітні аспекти, такі як традиційність, що спадково передається з покоління в покоління та виражає культурний, історичний спадок. Традиції можуть бути пов'язані з національними, регіональними, етнічними або релігійними спільнотами. Танці часто супроводжуються певною музикою або ритмами, які визначають стиль і настрій виступу. Музика може бути живою або записаною. Одяг та аксесуари, які носять танцівники, є важливим елементом танцювальної культури та допомагають виразити характер і стиль виступу.

Кожен стиль танцю має свою унікальну техніку, рухи та позиції, які визначають спосіб виконання. Танцювальна культура об'єднує, створює почуття відданості спільноті серед тих, хто займається танцем або відвідує виступи.

Танцювальна культура різних країн, регіонів і груп значно відрізняється одна від одної. Вона є важливою частиною культурного спадку і може бути джерелом мистецької виразності, спілкування та самовираження для людей у всьому світі.

Іспанська танцювальна культура – це різноманітна та багат шарова система традицій, стилів і виразних танців, яка має коріння в Іспанії та інших іспаномовних країнах. Вона відображає багатий спектр історії, культурних впливів і регіональних різниць як в Іспанії, так і в інших частинах світу, де іспанська культура знайшла своє втілення та є

надзвичайно різноманітною і цінною частиною культурного спадку. Вона відображає багатство і різноманіття іспанської історії і традицій, а також слугує джерелом мистецького виразу та національної ідентичності.

Іспанський танець у світі відомий своєю виразністю, пристрасстю і різноманітністю. Він має значний вплив на світову культуру, привертає увагу своєю гармонією, живими ритмами та стильною естетикою. Наприклад, латиноамериканські танці, такі як «сальса», «ча-ча-ча» і «румба», мають елементи іспанського танцю. Танець надихає, об'єднує танцюристів і глядачів у всьому світі.

Професійні іспанські танцюристи регулярно вирушають у світові турне з виставами та виступами, демонструючи багатство та красу іспанського танцю.

Багато вчених, хореографів, музикантів, митців зробили значний внесок у дослідження та розвиток іспанської танцювальної культури. Серед них: Мерседес де Кордоба (1862–1934) – іспанська хореографка і танцівниця, яка вивчала і відновлювала традиційні іспанські танці, зокрема фламенко; Мануель де Фалья (1876–1946) – відомий іспанський композитор і музикознавець, який досліджував іспанську музику та танці, створив ряд композицій, інспірованих іспанським танцем, зокрема «Сюїта для фламенко-танця»; Кармен Амая (1918–1963) – відома іспанська танцівниця і фламенко-артистка, яка виконувала та вивчала різні стилі іспанського танцю; Кармен Моралес – відома фламенко-танцівниця, яка стала важливим символом фламенко в іспанському та світовому мистецтві; Карлос Саура – іспанський режисер, який створив кілька фільмів і театральних вистав, присвячених фламенко, зокрема «Кармен» і «Фламенко» [35]. Ці вчені та митці допомогли розкрити багатогранність іспанського танцю, дослідити його історію, розвинути нові хореографічні рішення та посприяли популяризації цього виду мистецтва як в Іспанії, так і по всьому світу.

Іспанський танець не тільки втілює культурний спадок Іспанії, але також став важливою частиною світової танцювальної сцени. Його краса, пристрасть, експресія роблять його особливо привабливим для танцюристів і глядачів. Він продовжує залишатися популярним і впливовим у мистецькому світі [3].

Багато хореографів, танцюристів, музикантів, зокрема іспанських майстрів, займалися розробкою та дослідженням танцю «Пасодобль», розвиваючи та покращуючи його рухи та форми. Однак спеціалізованих праць, які б розглядали пасодобль як основний об'єкт, недостатньо. Пасодобль зазвичай досліджується в контексті бальних танців або в рамках іспанського танцю, як частини танцювальної культури Іспанії.

Тому **актуальним** є питання розгляду особливостей іспанської культури, а саме її відтворення в танці «Пасодобль» через призму хореографічного мистецтва.

Метою дослідження є розкриття значення танцю «Пасодобль» як символу іспанської культурної ідентичності, виявлення його впливу на танцювальне мистецтво та сприйняття культурної різноманітності через мистецтво танцю у хореографічній постановці «Подорож у серця».

Основні завдання, що поставлені в роботі для досягнення кінцевої мети:

- проаналізувати іспанську танцювальну культуру в світовому контексті хореографічного мистецтва;
- визначити основну роль танцю «Пасодобль» в синтезі різних видів танцювального мистецтва;
- обґрунтувати методи поєднання танцю «Пасодобль» із сучасними напрямками хореографічного мистецтва;
- проаналізувати художньо-аналітичні основи реалізації творчого задуму хореографічної постановки «Подорож у серця»;

- сформулювати етапи створення хореографічної композиції «Подорож у серця»;
- охарактеризувати музичну основу запропонованої хореографічної постановки;
- детально продемонструвати ескіз костюма виконавців створеної хореографічної композиції.

Об'єктом дослідження є іспанська музично-танцювальна культура.

Предметом дослідження є особливості відображення, збереження та передачі традицій іспанської культурної спадщини в танці «Пасодобль» через призму хореографічного мистецтва.

Методи дослідження:

- аналітичний метод (знайомство з літературою різних і нетипових жанрів задля розуміння шляху побудови змісту нашого дослідження);
- історіографічний (ознайомлення та вивчення джерел наукового спрямування);
- фактологічний (аналіз архівних джерел для розмежування фактів історично правдивих від вигадок і художнього прикрашання);
- порівняльний метод (дослідження перетворень і зміни подачі інформації щодо предмету та об'єкту нашого дослідження протягом головних віх його історії);
- метод систематизації (групування наявної інформації для узагальнення та формулювання заключних висновків за наявними джерелами).

Наукова новизна полягає в тому що:

- здійснено комплексний аналіз тенденцій розвитку іспанської танцювальної культури початку ХХ століття;
- досліджено специфічні зв'язки танцю «Пасодобль» із різними напрямками хореографічного мистецтва;

– здійснено хореографічно-постановочну роботу під назвою «Подорож у серця».

Практичне значення полягає в тому, що завдяки компактності композиційного рішення, мобільності засобів сценографії та невеликій кількості виконавців, хореографічну виставу «Подорож у серця» можна представити на сценічних площах різного типу: від камерних залів і сценічних майданчиків просто неба до великих концертних і театральних сцен.

Хореографічна лексика, залучена у композиційну побудову танцювального твору, сприяє підвищенню фахового рівня виконавців, покращенню їхніх акторських здібностей.

Не останнє місце посідає просвітницька й естетично-виховна роль творчого проєкту, який сприяє зростанню інтересу глядацької аудиторії до танцювальної культури Іспанії, поглибленню її знань у галузі хореографічного мистецтва.

Апробація результатів дослідження. Наукові та практичні результати роботи доповідались і обговорювались на VIII Міжнародній науково-практичній конференції «Особливості роботи хореографа в сучасному соціокультурному просторі» (Київ, 1–2 червня 2023р.).

Апробація творчого проєкту: друга частина хореографічної вистави «Подорож у серця» була представлена на показовому виступі з бальної хореографії (латиноамериканська програма), що відбувся у Києві (вул. Липківського 1А, РК «Ультрамарин», Концерт-Хол «Оазис»).

Публікації. За матеріалами дослідження опубліковано тези:

– Миколайцева Т. М. Іспанський танець у формі народно-сценічної хореографії. Особливості роботи хореографа в сучасному

соціокультурному просторі: матер. VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 1–2 червня 2023 р.). Київ: НАКККіМ, 2023. С. 216–218.

Структура та обсяг кваліфікаційної роботи відповідає поставленій меті та завданням дослідження, що обумовлюється темою роботи. Дослідження складається зі вступу, двох основних розділів (9 підрозділів), висновків, списку використаних джерел (7 сторінок, 61 позиція кирилицею). Загальний обсяг роботи становить 70 сторінок, із них основний текст складає 59 сторінок.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Історико-мистецька спадщина іспанської танцювальної культури та її вплив на різні видовищні форми хореографічного мистецтва

Аналіз публікацій з історії іспанської танцювальної культури засвідчив кілька напрямів дослідження. Серед них теоретичні питання синтезу музики і хореографії, зміни танцювальної та музичної стилістики в композиціях ХХ століття.

До проблеми вивчення спадщини іспанської танцювальної культури звертались дослідник Хуан-Антоніо де Самакол, який вивчав народну творчість хореографічного мистецтва Іспанії; танцівники – Себастьян Сересо, Люсіль Гран [31]. Серед вітчизняних науковців дослідженням іспанської хореографічної культури займались О. Вакуленко [13], А. Згурський [25], О. Зініч [22], О. Таранцева [51], Н. Терещенко [52] та ін.

Розвиток іспанської культури – це багатогранний і складний процес, який охоплює тисячоліття історії, вплив різних цивілізацій і культур, а також багато сфер життя, включаючи мову, мистецтво, музику, кулінарію, архітектуру. Ця культура відома своїми видатними митцями, такими як Дієго Веласкес, Франсіско Гойя, Сальвадор Далі, Пабло Пікассо. Іспанське мистецтво включає в себе живопис, скульптуру, архітектуру і інші форми виразу [6].

Зворушливі ритми, вогонь пристрасті та неперевершена гра кольорів – все це об'єднується в неймовірно привабливому танці іспанських ансамблів світу. Іспанія – країна багатьох культур та історії, вирізняється різноманітністю національних традицій, включаючи узвичаєні танці. Розвиток іспанської культури є важливою частиною світової культурної

спадщини і приваблює своїм багатством, різноманіттям і впливом на мистецтво, літературу, культуру в цілому. Театри танцю Іспанії створюють дивовижні вистави, які зачаровують не лише мистецтвом та витонченими рухами, але й збагачують аудиторію емоціями. Саме танці – це не тільки вистави та виступи на сцені, але й спосіб життя для багатьох іспанців. Іспанські діти часто навчаються танцювати з малечку, передаючи традиції та навички від покоління до покоління. Танці стали важливою частиною святкування, свят і релігійних обрядів, допомагаючи зберегти специфічний характер кожного свята та події.

Іспанські театри танцю – це джерело національної гордості. Саме у театрі виконавці хореографічних вистав мають змогу виразити себе, демонструючи унікальність і красу іспанської культури. Вони надихають всіх нас відчутти іспанську пристрасть, атмосферу свята [15].

Історико-мистецька спадщина іспанської танцювальної культури – це надзвичайно багатий і різноманітний об'єкт дослідження, який охоплює століття розвитку, впливу різних культур і стилів на танцювальне мистецтво Іспанії. Для кращого розуміння іспанських театрів танцю важливо враховувати їхню історію, культуру країни. Танцювальні традиції Іспанії сягають свого коріння в давнину, коли іспанські землі були об'єднані під владою різних цивілізацій, включаючи римську, арабську та єврейську. Це різноманіття культур і впливів сприяло народженню унікальних танцювальних стилів, які стали символами Іспанії.

Спільною рисою іспанських танців є їхня виразність і відкритість. Вони передають глибокі почуття, які є невід'ємною частиною іспанського способу життя. Танці залишають виражений спосіб радості, болю, кохання та гніву, і це робить їх особливо привабливими для глядачів [39].

Сучасний іспанський танець поєднує інновації та новаторські підходи з класичними формами, традиційні елементи із сучасними техніками та ідеями, створюючи вражаючі вистави, які привертають увагу глядачів.

Іспанський танець відіграє важливу роль у збереженні спадщини та сприяє популяризації культури іспанської музики, мови, традицій. Він дає можливість молодому поколінню вивчати та спадкувати цінності, а також розвивати свій власний інтерпретаційний підхід до традиційних танців.

Іспанські театри танцю не обмежуються лише власною країною. Вони подорожують по світу, виступають на міжнародних фестивалях і концертах, розповсюджуючи свою культурну спадщину та вражаючи глядачів власною майстерністю. Це дає можливість популяризувати іспанську культуру, підвищуючи інтерес до Іспанії та її спадщини [36].

Іспанський танець у балетному театрі – це окремий жанр хореографії, який поєднує в собі елементи іспанського національного стилю з класичною балетною технікою. Цей стиль відомий також як «Ескола Болера» або «Данса Еспаньола» (іспанський танець). Він характеризується граціозними рухами, виразною мімікою та використанням музики, ритму для вираження емоцій та історії. Іспанський класичний танець має особливий внесок у розвиток культури Іспанії, який став невід'ємною частиною світового балету. Елементи іспанського танцю, як кастаньети, віяло та характерні рухи, використовуються в багатьох балетних виставах. Іспанська класична танцюристка і хореограф Лола Монтес внесла важливий вклад у розвиток іспанського класичного танцю в ХІХ столітті. «Найбільш відомі з іспанських класичних танців: болеро, малагуена, севільяна, петенера, панадерос, хота Арагонеса. Вони пов'язані жорсткими правилами і умовностями, в них мало місця імпровізації, більшість танців супроводжується грою на кастаньетах» [1].

Бальні іспанські танці відображають елегантність, грацію іспанського стилю та є популярним видом соціального танцювального мистецтва. Серед відомих бальних танців найпопулярніше місце посідає пасодобль. Він походить від військового маршу та має темп, схожий на ходу, з елегантними обертами та кроками. Пасодобль виконується як сольний

танець або у вигляді дуету та може бути частиною бальних вечірок і конкурсів.

Іспанське танго відрізняється від аргентинського та включає в себе елегантні рухи, оберти та паузи, що роблять його дуже виразним.

Іспанія має багатий спадок народних танців, які відображають різноманітність регіональних і культурних традицій у країні. Розглянемо декілька народних іспанських танців.

«Фламенко» має численні стилі та варіації, включаючи «солеа», «бульерія», «канте хондо» та інші. Фламенко – це, безумовно, найбільш відомий і визнаний стиль іспанського танцю, який має глибокий історичний корінь. Він поєднує в собі впливи арабської, індійської, єврейської та гіпано-римської культур, а також відображає соціальні, релігійні і селянські елементи. Фламенко вражає емоційністю і виразністю виконання та є одним із найвідоміших іспанських танців, який завоював світову популярність. Він виконується у багатьох країнах, і виконавці з усього світу приходять в Іспанію, щоб навчатися цьому мистецтву. Фламенко вплинув на багато інших стилів музики та танцю, включаючи латиноамериканські ритми та сучасні жанри [37].

«Фанданго» – іспанський танець, назва якого походить від португальської народної пісні з регіону Уельва. Фламенко мало значний вплив на розвиток фанданго. Він заснований на обертаннях та іконографії, типових для танців залицяння. У провінціях Андалусії зараз популярні різні варіації фанданго, але тільки особливість старовинного стилю, що походить із Уельви, робить цей танець неперевершеним. Однак слід сказати, що фанданго маловідомий за межами Іспанії.

Танець «Пасодобль» насправді зародився на півдні Франції, але його рухи, драматичність і звучання відображають кориду – іспанський бій биків. «Пасодобль був одним із багатьох іспанських народних танців, пов'язаних із різноманітними аспектами іспанського життя та іспанської

культури, танцювальні рухи в ньому зазвичай засновані на візуальному сприйнятті бою биків: танцюристи зображують тореро і його плащ, а характер музики відповідає процесії перед коридою» [2].

«Болеро» – національний танець Іспанії. Його засновником був придворний танцівник на ім'я Себастьян Серезо. Він винайшов його в 1780 році для свого французького балету. За основу взяті марокканські танцювальні форми. Болеро можна вважати одним із найстаріших «шкільних» танців. Його назва, ймовірно, походить від іспанського дієслова «volar», що означає «літати». Це тому, що під час виконання болеро створюється відчуття, що танцюристи літають у повітрі. Болеро можна виконувати як дуетом чоловіка і жінки, так і декількома дуетами одночасно. Є варіант танцю у формі чотирикутника.

«Сарабанда» – цей танець відомий в Іспанії з XII століття, раніше католицька церква його категорично забороняла, тому що при його виконанні використовувався ряд відвертих рухів, занадто відверто демонструвалися грація і вигини жіночого тіла. Потім почали свідомо переглядати танець, роблячи його більш офіційним і серйозним. Згодом на похоронах почали грати музику з сарабанди, але в мінорній тональності. Все це призвело до того, що в XVII–XVIII століттях дворянський варіант сарабанди поширився по всій Західній Європі як бальний танець [3].

Етнічні танці – взагалі перші танці, що з'явилися в Іспанії, відображали магичні теми і були засновані на різноманітних релігійних ритуалах, які тісно пов'язані з циклами природи. Наприклад, танець відьми був популярний у Країні Басків ще з язичницьких часів.

В Іспанії існують традиції релігійних танців, таких як «Данса де ла Муерте» (Танець Смерті), які виконуються під час релігійних свят і обрядів.

Іспанська музика та інструменти, зокрема гітара, флейта і кастаньети, грають важливу роль у танцях та є невід'ємною частиною історико-мистецької спадщини.

Історико-мистецька спадщина іспанської танцювальної культури багата і вразлива, вона відображає багатозаровий розвиток цього виду мистецтва впродовж століть і його вплив на культурний ландшафт Іспанії та за її межами.

Іспанія є домом для численних міжнародних танцювальних фестивалів, на яких представляється різноманітний іспанський танець. Ці заходи приваблюють танцюристів і глядачів з усього світу. У багатьох країнах функціонують гурти та театри, які спеціалізуються на іспанському танці та представляють його в різних стилістичних інтерпретаціях. Багато іспанських танцюристів, хореографів здобули світову славу. Сергіо Бускетс, Тамара Роженко, Хосе Греко і Марія Пагес – це лише декілька прикладів відомих іспанських танцюристів [4].

Захоплення іноземців іспанським танцем призвело до популярності танцювальних шкіл і майстер-класів з цього напрямку. Окрім традиційних стилів, іспанський танець отримує сучасні інтерпретації та перетворення в сучасному мистецтві. Танцюристи, хореографи експериментують і поєднують іспанський танець з іншими стилями та жанрами, створюючи унікальні, сучасні вистави.

У світі проводяться багато міжнародних фестивалів і конференцій, присвячених іспанському танцю. Вони об'єднують виконавців, хореографів, вчителів і шанувальників цього мистецтва для обміну досвідом і навчання.

Іспанський танець регулярно з'являється в кіно та на телебаченні, де він додає атмосферності, краси різним образам і сценам. Також існують танцювальні школи та агентства, які спеціалізуються на навчанні іспанського танцю, допомагаючи розповсюджувати цю мистецьку форму

далеко за межами Іспанії. Він є важливим аспектом культурного обміну між Іспанією та іншими країнами. Він допомагає поглиблювати розуміння та зацікавленість іспанською культурою, яка має значний вплив на хореографію в світі через свою унікальність, емоційність, експресивність. Ось деякі з важливих способів, в які іспанський танець вплинув на хореографію в глобальному контексті:

– *Експресивність і емоційність*. Іспанський танець, зокрема фламенко, славиться своєю здатністю виражати глибокі емоції через рухи та музику. Ця емоційність стала джерелом натхнення для хореографів у всьому світі, які шукають способи виразити почуття та емоції через танці.

– *Ритмічність і перкусія*. Іспанський танець часто використовує ритмічну перкусію, таку як кастаньєти, для підсилення музичного супроводу. Цей елемент вплинув на розуміння ритму та перкусії в сучасній хореографії.

– *Використання рук і пальців*. В іспанських танцях рухи рук і пальців мають важливе значення. Це відкрило нові можливості для хореографів у створенні виразних жестів і рухів рук у своїх танцях.

– *Експерименти з образами і костюмами*. Іспанський танець відомий своєю вишуканістю й яскравістю костюмів. Це стало важливим джерелом натхнення для дизайнерів костюмів і хореографів, які експериментують з образами та стилем виступів.

– *Фольклорні і народні традиції*. Іспанські фольклорні та народні традиції стали джерелом натхнення для створення народних та етнічних танців у різних частинах світу. Це сприяло розширенню розуміння різноманітних культур та їхніх танцювальних виразів.

– *Міжкультурний обмін*. Вплив іспанського танцю на хореографію також був важливим компонентом міжкультурного обміну. Хореографи з інших країн вивчали та впроваджували елементи іспанського танцю у свої роботи, створюючи нові інтерпретації [5].

Хореографічна культура Іспанії не лише дала світові видатні твори мистецтва, але і стала важливим джерелом натхнення для хореографів і митців у всьому світі. Вона привнесла новий погляд на експресію, ритміку, виразність у світі танцю та мистецтва загалом.

Іспанська танцювальна культура надихала та надалі надихає хореографів до створення нових і оригінальних танцювальних композицій, де вони використовують елементи іспанського танцю разом із сучасними стилями. Такий культурний обмін сприяє розширенню хореографічного репертуару та розумінню мистецтва танцю в глобальному контексті.

Усі ці впливи і способи, в які іспанський танець взаємодіє зі світовим мистецтвом, роблять його надзвичайно важливим компонентом глобальної хореографії, сприяють різноманітній і високорівневій хореографічній сцені у всьому світі.

Змішання стилів і жанрів іспанського танцю відкрило можливість поєднання різних стилів і жанрів. Наприклад, сучасні хореографи можуть поєднувати елементи іспанського танцю з сучасним балетом, контемпорарі, джазом і іншими стилями, що створює унікальні та інноваційні твори [6].

Відбувається інтернаціоналізація іспанського танцю, де завдяки своєму популярному позиціонуванню та впливу, він став популярним у різних країнах світу. Спеціалізовані школи, фестивалі іспанського танцю виникли за межами Іспанії, де викладачі та хореографи навчають цьому стилю мистецтва та сприяють його поширенню. Мистецькі групи з інших країн співпрацюють з іспанськими танцюристами, хореографами для створення спільних проєктів, де іспанський танець може бути включений як елемент вистави [7].

Іспанський танець залишається міжнародним феноменом, який продовжує розцвітати та розвиватися. Його привабливість полягає в його

глибокій історії, виразності та красі. Він надихає танцюристів на творчість, а глядачів на перегляд вистав.

У висновку можна відзначити, що історико-мистецька спадщина іспанської танцювальної культури має значний вплив на різноманітні форми хореографічного мистецтва. За століття іспанський танець став не лише частиною традиційного фольклору, а й джерелом невичерпного натхнення для хореографів.

Іспанська танцювальна спадщина виявляє велику творчу силу, що вносить багатообразність, емоційність у світове хореографічне мистецтво. Вивчення, інтерпретація іспанських танцювальних традицій розширюють художні горизонти, додаючи нові шари сенсу та естетики до вистави.

Важливо відзначити, що вплив іспанської танцювальної культури не обмежується лише технічними аспектами, але також засвідчує великий вплив на емоційну сферу виступів. Витонченість, пасія та глибокий вираз іспанського танцю надають виставам елементи неповторності, вишуканості.

Іспанська танцювальна культура стала містком між минулим і сучасністю, зберігаючи унікальність, і водночас, адаптуючись до нових тенденцій у хореографії. Вплив ускладнень на розкриття різноманітних талантів і творчих можливостей артистів, а також збагачує художнє сприйняття глядачів, створюючи культурний обмін через мову танцю надзвичайно цікавим і успіхом.

Безумовно, іспанська танцювальна спадщина не тільки зберігається, але й еволюціонує, знаючи нові виразні форми в різних хореографічних жанрах. Історичні елементи, такі як фламенко, сегіділля, пасодобль стають витоком творчих експериментів і створенням інновацій у сучасному мистецтві.

Важливо відзначити, що іспанський танець не тільки надає мистецтву краси та грації, але є ефективним засобом передачі культурних і

соціальних відомостей. Вистави, які ґрунтуються на іспанських традиціях, можуть стати віконечком для глядачів у світ багатопланової історії, а також стимулювати глибокі роздуми про спільні людські цінності та взаєморозуміння.

Іспанська танцювальна культура демонструє успішний культурний обмін, взаємодію, взаємопроникнення. Сучасні танцівники, хореографи з різних країн роблять інспірацію в іспанському танці, створюючи унікальні постановки, які об'єднують різноманітні традиції.

Отже, іспанська танцювальна спадщина існує як невичерпне джерело для сучасної хореографії, що поєднує в собі неповторність і традиції з інноваціями та новаторським підходом. Ця взаємодія створює гармонійний міжкультурний діалог, що збагачує світову хореографічну сцену та робить іспанську танцювальну культуру важливою частиною світового мистецтва.

1.2. Шляхи виявлення впливу танцю «Пасодобль» на сучасне танцювальне мистецтво як символу іспанської культурної ідентичності та сприйняття культурної різноманітності через мистецтво танцю

Шляхи виявлення впливу танцю «Пасодобль» на сучасне танцювальне мистецтво можна проаналізувати через різні аспекти, які охоплюють як культурні, так і мистецькі аспекти.

Пасодобль зародився в Іспанії в середині XIX століття. Він був інспірований воєнними маршами та парадними і першим використовувався на аренах корид, де виконувався паром з матадором і його помічником. що символізував мужність та відвагу. Отримав свою назву від іспанського слова «paso doble», що перекладається як «подвійний крок» або «подвійний крок танцю» [8].

Пасодобль – іспанський танець, що імітує бій биків. Назва «One Spanish Step» походить від того факту, що ви робите крок на кожен рахунок. Пасодобль – один із багатьох іспанських народних танців, пов'язаних із різними аспектами іспанського життя. Пасодобль частково заснований на кориді. Партнер представляє тореадора, партнерка представляє плащ тореадора (мулета), іноді другий тореадор, і в рідкісних випадках бик отримує останній удар. Музичні особливості відповідають процесії перед коридом. Основна відмінність пасодобля від інших танців є особлива позиція корпусу, коли груди підняті високо, плечі широко розставлені й опущені, а голова жорстко зафіксована, в деяких рухах нахилена вперед і вниз. Вага корпусу попереду, але більшість кроків робиться з каблука. Постановка голови відповідає характеру рухів матадора. Комбінаційні па можна інтерпретувати як битву матадора з биком. Це єдиний танець в якому з метою додаткового акцентування

використовуються удари каблуками по паркету. Рух можна трактувати як бій тореадора з биком. [10].

Танець відзначається тим, що він є дуже енергійним і динамічним, де пара танцюристів виконує складні рухи та піднімання. Він вимагає від виконавців виразних рухів, включаючи стриманість і гордість у позах, рухах і виразі обличчя. Пасодобль виконується в парі, де чоловік і жінка взаємодіють, створюючи вражаючу динаміку та характерні елементи. Часто використовувався під час корид і бойових мистецьких вистав, де супроводжував бої. Також став важливою частиною іспанських балетів і театральних вистав. Він є символом іспанського танцювального мистецтва та культури.

Пасодобль використовується в різних мистецьких контекстах, включаючи вистави, театральні вистави та концерти. Цей танець став також популярним у світі спорту, зокрема в конкурсах з бального танцю. Він є не тільки бальним танцем, але й важливою частиною іспанської танцювальної культури. Основні риси танцю «Пасодобль» включають в себе:

- *Динаміка і енергія.* Пасодобль відзначається великою енергією та живим ритмом. Танцюристи виконують швидкі та виразні рухи, що передають емоції.

- *Костюми.* У виконанні «Пасодобль» важливу роль відіграють костюми. Танцюристи часто одягають традиційні іспанські костюми, такі як мантон, широкі спідниці, краватки і шапки.

- *Музика.* Музика для «Пасодоблю» часто має виразний латиноамериканський ритм і супроводжується музичними інструментами, такими як тромбони, труби і ударні.

• *Парний танець.* Пасодобль – це парний танець, де два танцюристи виступають разом. Він може передавати сюжетні елементи, які створюють враження спільності та взаємодії між партнерами.

• *Показовий характер.* Пасодобль часто використовується в якості показового номеру на концертах і шоу, а також у конкурсах бального танцю.

• *Емоційний вираз.* Пасодобль відомий своєю спроможністю виразно передавати різні емоції. Через поєднання граційних рухів та енергетики, він може виражати радість, горе, бойовий дух або романтичність, залежно від інтерпретації.

• *Популярність.* Пасодобль є популярним танцем у світі бального танцю. Він включений до репертуару багатьох бальних шкіл і танцювальних конкурсів.

• *Спеціальність виконання.* Щоб виконувати «Пасодобль» в майстерному стилі, танцюристи повинні мати відповідну техніку та координацію рухів, а також розуміння та відтворювати характерні рухи і позиції.

• *Поширення.* Пасодобль не обмежується лише Іспанією, він популярний у багатьох країнах світу. Танець також часто використовується у хореографії та виставкових програмах [11].

Розвиток Пасодоблю в бальному танці є аспектом для будь-якої пари, яка бажає вдосконалити свої танцювальні навички. Пасодобль – це один із танців латиноамериканського бального танцю, і він включає в себе енергійні рухи, відомий ритм і технічну складність. Для успішного виконання необхідно вивчити та вдосконалити техніку рухів. Важливо працювати над правильними поставами, динамічними рухами та красивими формами. Цей танець став важливим символом іспанської культури і знайшов використання у багатьох видах розваг та мистецтва,

включаючи кіно та телебачення, що виражає дух і емоційність іспанської танцювальної традиції і залишається популярним як в Іспанії, так і в інших країнах.

Зважаючи на значення кожного з цих аспектів для розвитку Пасодобля в бальному танці, важливо приділяти їм належну увагу і систематично працювати над ними. Регулярні репетиції допомагають покращити рухи, розвивати спільну роботу та покращувати взаємодію на танцювальному паркеті. Зважаючи на значення кожного з цих аспектів для розвитку Пасодобля в бальному танці, важливо приділяти їм належну увагу і систематично працювати над ними. Розвиток цього танцю в бальному танці є процесом, який вимагає великої праці та відданості. Танцювальна пара повинна бути готовою вдосконалювати свої навички та спільний виступ, розвивати нові елементи та завжди прагнути до вищого рівня майстерності [12].

Пасодобль має свою унікальну стилістику, і вивчення цієї стилістики, включаючи костюми, може посилити враження від виступу та додати виразності. Спілкування з тренерами та судьями на змаганнях може надати парі цінний фідбек та поради для покращення. Важливо відкрито сприймати конструктивну критику і вдосконалювати свої навички.

Під час інтенсивних тренувань і виступів важливо не забувати про відпочинок і здоров'я. Достатній сон, збалансоване харчування та фізичне відновлення допомагають уникнути перевантажень та травм. Спортивна психологія грає важливу роль у бальному танці. Розвиток психічної сили, самодисципліни та концентрації партнерів керувати стресом та зберегти спокій під час виступів.

Загальним призначенням у розвиток Пасодоблю є досягнення вищого рівня майстерності, виразності та емоційного надбання у кожному виступі. Важливо ніколи не припиняти навчання і завжди прагнути до

вдосконалення, враховуючи всі аспекти, які впливають на виконання цього чудового танцю.

Розвиток у бальному танці – це довгостроковий процес, і успіх вимагає часу, праці та відданості. Важливо насолоджуватися кожним етапом розвитку та завжди залишатися відкритим для навчання та покращення.

Вплив танцю «Пасодоблю» на сучасне танцювальне мистецтво створює його роль як символ іспанської культурної ідентичності та засобом сприйняття культурної різноманітності через мистецтво танцю. Пасодобль, який має своє коріння в іспанській традиції, став одним із елементів іспанської культури. Його енергетичні ритми, та граціозні рухи відображають дух і традиції країни, створюючи його символом іспанської національності. Інтеграція в сучасні танцювальні вистави може відобразити соціокультурні зміни в іспанському суспільстві. Відображення нових тенденцій, поглядів та цінностей через танець дозволяє артистам та глядачам сприймати й аналізувати еволюцію культури.

Елементи Пасодоблю можуть служити вихідною точкою для формування нових танцювальних напрямків у сучасному мистецтві. такі експерименти можуть призвести до створення унікальних стилів, які поєднують традицію і сучасність. Інтеграція цього танцю з іншими танцювальними стилями може призвести до створення нових та оригінальних комбінованих композицій.

Узагальнюючи, танець «Пасодобль» вражає енергією, грацією та емоційністю і є важливою складовою іспанської та бальної танцювальної культури. Він надихав художників, хореографів та глядачів протягом багатьох років і залишається незабутнім мистецьким досвідом, відображає сучасне танцювальне мистецтво, ставлячи в центр уваги іспанську культурну ідентичність та сприяючи розкриттю культурної різноманітності через виразне мистецтво танцю.

1.3. Синтез різних хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві

Сучасна молодь, як і сучасний танець, продовжує любити національний танець. Останнім часом на сцені часто з'являються стилізовані хореографічні постановки, які є злиттям народного танцю та сучасного танцю. Але іноді виконання цих танців розповідає про безграмотне перетворення першоджерела (народний танець).

Сучасне хореографічне мистецтво є динамічним і постійно змінним явищем, що розвивається на швидкій хвилі культурних і технологічних зрушень. Однією з найцікавіших тенденцій в сучасному хореографічному мистецтві є синтез різних хореографічних напрямків. Це явище дозволяє хореографам і танцівникам експериментувати, створюючи унікальні постановки, які поєднують в собі елементи різних стилів і технік [14].

Синтез – це процес створення нового, зазвичай складного об'єкта або концепції, шляхом комбінування, об'єднання або взаємодії різних складових елементів, ідей, аспектів або систем. Синтез може відбуватися у різних контекстах, включаючи науку, мистецтво, технологію та інші галузі. Він дозволяє створювати щось нове, комбінуючи вже існуючі складові частини або концепції.

У науці синтез може вказувати на процес створення нових хімічних сполук або матеріалів шляхом об'єднання різних хімічних елементів. У мистецтві синтез означає створення нових творів, комбінуючи різні художні техніки, матеріали або стилі. У технології синтез може відбуватися, наприклад, при створенні нових програмних продуктів або розробці інноваційних технологій шляхом поєднання різних компонентів або ідей.

Синтез важливий в багатьох галузях, оскільки він дозволяє створити щось нове, інноваційне та креативне, об'єднуючи різні ресурси і можливості. Сучасне хореографічне мистецтво вирізняється творчим синтезом різноманітних стилів і традицій. Хореографи виконують елементи класичного балету, сучасного танцю, народного танцю та інших напрямків, створюючи унікальні танцювальні твори. Синтез різних хореографічних напрямків дозволяє включити культурний плюралізм у танцювальні вистави. Танцюристи та хореографи інтегрують елементи різних культур, створюючи унікальні вистави, які відображають культурну різноманітність світу. Сучасні хореографи активно експериментують з формою, простором і структурою вистави. Вони поєднують елементи абстракції, минулого та сучасного, створюючи танці, які викликають естетичне захоплення та розширюють межі традицій.

Хореографія – це мова, якою танцівники виражають свої емоції, ідеї та сприйняття світу. Спільне використання елементів із різних хореографічних напрямків дозволяє створити багатозарову і виразну мову, яка може бути надзвичайно вражаючою для глядачів [16].

Один із шляхів синтезу хореографічних напрямків полягає в поєднанні класичного балету з сучасним танцем. Це може включати в себе елементи техніки балету разом з вільнішим і експресивним стилем сучасного танцю. Такий синтез створює можливість для танцівників показати свою технічну майстерність, а також виразити свою індивідуальність та креативність.

Інший приклад синтезу – це поєднання традиційних етнічних танців з сучасними танцювальними стилями. Такий підхід може створити унікальні постановки, які відображають культурне сплетіння і різноманіття. Танцювальні колективи, що працюють з цим напрямком, можуть вивчати традиційні рухи і витонченість етнічних танців, а потім перетворювати їх у сучасний контекст.

Синтез хореографічних напрямків також дозволяє використовувати різноманітні танцювальні техніки та жанри, такі як хіп-хоп, джаз, сучасний, контемпорарі і багато інших. Це створює унікальні можливості для хореографів і танцівників експериментувати з рухами, створюючи інноваційні і вражаючі постановки [18]. Сучасне хореографічне мистецтво інтегрує технології в танцювальні вистави. Від використання проєкцій та віртуальної реальності до взаємодії з мультимедійними ефектами, технології дають нові рівні та можливості виразу.

Синтез різних хореографічних напрямків також може бути важливим засобом для висловлення соціальних, політичних і культурних ідей. Через поєднання різних стилів і жанрів, хореографи можуть створити вистави, які викликають рефлексію і дискусії на актуальні теми.

Зростаючий інтерес до синтезу різних хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві також спонукає хореографів до пошуку нових інноваційних шляхів для вираження своїх художніх задумів. Це може включати в себе використання новітніх технологій, таких як віртуальна реальність, інтерактивні проєкції, щоб створити більш вражаючі вистави. Синтез різних стилів у сучасному танці підкреслює індивідуальність та унікальність кожного танцівника. Це дозволяє виражати різноманіття та експериментувати з власним танцювальним виразом. В сучасному хореографічному мистецтві потрібно поєднати традиційні елементи з інноваційними та сучасними підходами. Такий синтез створює гармонійні поєднання, де сучасне взаємодіє з історією.

Загальний процес синтезу в хореографії може бути досить витратним і складним, але він вартий зусиль. Він дозволяє створювати унікальні та незабутні танцювальні вистави, які розширюють горизонти танцювального мистецтва і залишають незабутні враження на глядачів. Такі вистави не лише відображають різноманітність і креативність сучасного хореографічного світу, але також відкривають двері для обміну ідеями та

співпраці між хореографами та танцювальними колективами з усього світу [20].

Ще однією важливою перевагою синтезу хореографічних напрямків є можливість привертати нові аудиторії до танцю. Відкривши нові стилі і жанри, танцюристи можуть привернути увагу людей, які раніше не були зацікавлені у цьому мистецтві. Це сприяє розвитку хореографічної культури та дозволяє більше людей насолоджуватися танцем в усій його різноманітності.

Питання синтезу різних хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві вивчається та досліджується багатьма хореографами, танцюристами, танцювальними вченими, і мистецтвознавцями. Дослідження у цій галузі може включати в себе аналіз творчих робіт та виставок, вивчення впливу культурних і історичних контекстів на розвиток хореографії, та вивчення технічних аспектів різних хореографічних напрямків [22].

Багато вчених і академіків займаються дослідженнями в галузі сучасного танцю і хореографії. Вони досліджують розвиток різних стилів та напрямків в хореографії, а також вивчають історію танцю та вплив суспільних та культурних тенденцій на цю галузь мистецтва.

Також важливо відзначити, що хореографи та танцюристи самі є важливими учасниками у дослідженні цього питання. Їхні творчі роботи, вистави, і експерименти в області танцю допомагають розширити наше розуміння можливостей синтезу різних хореографічних напрямків.

Нарешті, багато художніх шкіл, коледжів та університетів пропонують програми з танцю і хореографії, де студенти можуть вивчати та досліджувати це питання в рамках своєї освіти. Вони вивчають різні техніки, стилі і напрямки, а також сприяють розвитку нових ідей та творчих підходів до хореографії.

Декілька сучасних хореографів і танцюристів висловили свої думки і погляди на синтез різних хореографічних напрямків у сучасному хореографічному мистецтві в літературних роботах, інтерв'ю та публічних виступах. Деякі з них включають:

- Twyla Tharp: Ця відома американська хореографка і авторка книги "The Creative Habit: Learn It and Use It for Life" розглядає питання креативності та синтезу в мистецтві та хореографії [23].

- William Forsythe: німецько-американський хореограф, відомий своєю інноваційністю і використанням різних технік та стилів у своїх виставах. Він виступав з лекціями і публічно висловлював свої думки про синтез в хореографії.

- Pina Bausch: німецька хореографка, відома своїми виразними і емоційними постановками, де синтезувала різні стилі і елементи, а також експериментувала з театральними аспектами хореографії [24].

- Akram Khan: британський танцюрист і хореограф, який працює в сучасних танцювальних напрямках і поєднує їх з традиційними танцями і культурою [26].

- Crystal Pite: канадська хореографка, яка відома своїми високо технічними постановками і здатністю синтезувати різні стилі та жанри в своїх виставах [30].

Ці хореографи і багато інші висловлюють свої думки щодо синтезу хореографічних напрямків у своїх творчих проектах, публікаціях та виступах. Вони допомагають формувати обговорення та розуміння сучасного хореографічного мистецтва та його еволюції.

Дослідження синтезу хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві є активною областю дослідження, яка об'єднує зусилля хореографів, танцюристів, мистецтвознавців і вчених для розвитку і розширення цього унікального мистецтва.

Синтез різних хореографічних напрямків є важливим компонентом сучасного хореографічного мистецтва. Він дозволяє хореографам і танцівникам розширити свої можливості та створити вражаючі вистави, які відображають різноманіття, креативність і інновації. Цей процес підтримує розвиток хореографії як мистецтва та відкриває шлях для подальшого зростання цього унікального виду виразності [33].

Подальший розвиток синтезу хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві також впливає на навчальні програми і підготовку молодих танцюристів. Багато танцювальних шкіл і установ починають включати в свої програми навчання елементи різних стилів і технік, щоб надати своїм студентам більше можливостей для розвитку і самовиразу. Це допомагає молодим танцюристам стати більш гнучкими і адаптивними в своїй професії.

Однією з ключових переваг синтезу хореографічних напрямків є його здатність відкривати нові горизонти для хореографії в цілому. Він дозволяє хореографам створювати унікальні та інноваційні твори, які залишають слід у світі мистецтва. Це може включати в себе використання різних медій, співпрацю з музикантами і візуальними митцями, а також використання різних сценічних ефектів та реквізиту [34].

Сучасне хореографічне мистецтво також не обмежується сценою. Воно може бути використано в кіно, відеокліпах, рекламних кампаніях, телешоу та багатьох інших контекстах. Синтез різних хореографічних напрямків в цих областях може створювати відмінні творчі можливості та додавати емоційний та художній ефект до зображень і розповідей.

Синтез Пасодоблю з сучасним танцем є цікавим і творчим поєднанням різних стилів та техніки. Ось кілька ключових аспектів, які можуть бути принаймні при об'єднанні цих двох видів танцю:

- експериментація з рухами – сучасний танець знає свою вільність і креативність та надає танцюристам можливість експериментувати з рухами, включаючи контемпорарні та експресивні жести, які можуть бути поєднані з Пасодоблем;

- навчання і техніка – синтез цих стилів може вимагати навичок і техніку з обох напрямків, де танцюристи повинні мати глибоке розуміння основ Пасодобля та сучасного танцю, а також можуть брати уроки та навчатися у викладачів, які спеціалізуються на обох стилях;

- колаборація – позиція співпраці між хореографами, танцюристами та музикантами може сприяти більш глибокому синтезу цих стилів; спільна робота над проектом може призвести до більш цільових і амбіційних вистав;

- експерименти з ритмом – однією зі специфіки сучасного танцю є можливість експериментувати з ритмом та темпом, де можна включати незвичайні ритмічні рухи або використовувати перерви в темпі для підсилення драматургії виступу;

- збалансованість – потрібно пам'ятати, що синтез різних стилів може бути складним завданням, тому важливо зберегти баланс між обома стилями, так щоб вони доповнювали один одного і створювали гармонійний вигляд;

- творчість та індивідуальність – потрібно виходити за межі стандартів і робити те, що показує власну індивідуальність та творчий підхід [32].

Поєднання імпровізації в синтезі Пасодобля та сучасного танцю може створити цікавий та емоційно насичений виступ. Вільний стиль – вільно виражати свої емоції та рухи під музику. Додати елементи спонтанності до виступу, де танцюристи можуть реалізувати себе. Тематична імпровізація

допоможе створити зв'язок між імпровізацією та основною частиною виступу.

У кінцевому підсумку, синтез різних хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві є джерелом незмінного захоплення і натхнення для як хореографів, так і глядачів. Цей підхід дозволяє творити вражаючі вистави, що поєднують в собі техніку, креативність і виразність. Він надає можливість танцюристам виходити за межі традиційних границь і розкривати свій потенціал як митці. В сучасному світі, насиченому різноманітністю і культурним обміном, синтез хореографічних напрямків є ключовим чинником розвитку та еволюції танцю як мистецтва.

Нарешті, важливо відзначити, що синтез різних хореографічних напрямків допомагає розбивати стіни та стереотипи, які можуть існувати у сфері танцю. Він сприяє розумінню і повазі до різних стилів і технік, а також розширює горизонти як танцюристів, так і глядачів. Синтез хореографічних напрямків сприяє спільному росту і розвитку хореографії як мистецтва, а також збагачує культурну спадщину.

Загалом, синтез різних хореографічних напрямків у сучасному хореографічному мистецтві є яскравим виявом творчості і творчих можливостей. Він відкриває двері для незмінної еволюції танцю, дозволяючи хореографам і танцівникам перетворювати ідеї і враження на незабутні вистави. Цей процес відзначається розмаїттям і інноваціями, що допомагають втілювати у життя найкреативніші та амбіційні ідеї. Синтез хореографічних напрямків буде і надалі впливовим чинником у світі хореографії, розширюючи її можливості та надихаючи наші сучасні сцени і екрани новими танцювальними шедеврами.

Синтез різних хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві відкриває двері до безмежної творчості і експресії для танцівників та хореографів.

Висновки до розділу 1

На основі аналізу наукової літератури, відповідно завдань дослідження, зроблено висновки.

Відзначено, що історико-мистецька спадщина іспанської танцювальної культури має величезний вплив на різні видовищні форми хореографічного мистецтва і відзначається своєю багатою історією, стилістичною різноманітністю та виразністю.

Загалом, іспанська танцювальна культура відома своєю експресією, виразністю та вражаючою естетикою. Вона має великий вплив на сучасне хореографічне мистецтво та надає можливість хореографам і танцюристам включати іспанські елементи в свої вистави, щоб збагатити їх виразність та культурну спадщину.

Обґрунтовано, що у світовому контексті іспанська танцювальна культура часто використовується в сучасних хореографічних постановках, включаючи театр, балет, оперу і сучасний танець. Вона надає можливість артистам і творцям відкрити нові горизонти і досліджувати різні аспекти хореографії та виразити емоції через рух і музику.

В цілому, іспанська танцювальна культура є важливою складовою світового хореографічного мистецтва, яка вражає своєю красою, пристрастю та емоційністю. Її вплив відзначається в різних видовищних формах, надаючи їм унікальний характер і виразність.

Іспанська танцювальна культура має багатий спадок, який поширюється на різні видовищні форми хореографічного мистецтва і надає їм свою неповторну якість та виразність. Вона є джерелом натхнення для танцюристів, хореографів і глядачів по всьому світі, роблячи світ мистецтва більш багатим і різноманітним.

Важливо зауважити, що іспанська музично-танцювальна культура постійно розвивається і адаптується до сучасних тенденцій. Сучасні

хореографи часто використовують елементи іспанського танцю в сучасних хореографічних виставах, що підтримує інтерес до цієї культури та робить її актуальною в сучасному хореографічному мистецтві.

Загалом, іспанська танцювальна культура має великий вплив на хореографію та хореографічні вистави по всьому світу. Вона надає можливість творити вражаючі та незабутні вистави, сповнені емоцій, страсті та виразності, і продовжує залишатися важливим джерелом натхнення для хореографів і артистів.

На основі аналізу наукових джерел актуалізовано проблематику шляхів виявлення впливу танцю «Пасодобль» на сучасне танцювальне мистецтво як символу іспанської культурної ідентичності та сприйняття культурної різноманітності через мистецтво танцю. Вони залишаються важливим джерелом натхнення для сучасних хореографів і танцюристів, які можуть використовувати його елементи, щоб створювати вражаючі та емоційно насичені вистави. Надає можливість продовжувати досліджувати і розширювати горизонти у сучасному танцювальному мистецтві та може слугувати символом міцного характеру, вищих цінностей та дієвості, що може бути важливим для сучасного танцю. Цей танець може бути використаний для передачі різних емоцій та повідомлення глядачам про певну історію або концепцію, а також висловлення патріотичних або культурних ідентичностей.

Розширено поняття, що Пасодобль також може бути об'єднуючим чинником для різних танцюристів та хореографів із різних культур і традицій. Це може сприяти співпраці та обміну досвідом між артистами з різних частин світу, що робить танець «Пасодобль» важливим елементом глобального хореографічного мистецтва.

Загалом, пасодобль, зі своєю багатою історією і виразністю, може продовжувати інспірувати сучасних танцюристів та хореографів на шляхах

створення вражаючих і емоційно насичених танцювальних вистав, а також сприяти розумінню та повагу до іспанської танцювальної культури.

Підсумовано, що Пасодобль може стати джерелом натхнення для міжкультурного обміну та співпраці між танцюристами та хореографами з різних країн. Це сприяє розширенню горизонтів і творчому розвитку у сучасному танцювальному мистецтві.

Враховано, що Пасодобль залишається важливим елементом сучасного танцювального мистецтва, який надає можливість творити емоційно насичені вистави, поєднуючи класичну грацію і виразність з інноваціями та сучасними танцювальними тенденціями.

Зробивши висновок із вище наведених інформацій, можна сказати, що синтез різних хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві відіграє важливу роль у розвитку та вдосконаленні цієї форми мистецтва. Ось декілька ключових висновків:

Творчість та інновації: Синтез дозволяє хореографам та танцюристам виходити за рамки традиційних стилів і експериментувати з новими ідеями та концепціями. Це сприяє розвитку та розширенню танцю як мистецтва.

Культурна різноманітність: Синтез дозволяє включати вистави, які відображають різноманітні культури, стилі та техніки. Це сприяє сприйняттю і розумінню культурного різноманіття через танець.

Навчання та освіта: Багато навчальних закладів включають синтез різних стилів та напрямків у свої програми, що допомагає молодим танцюристам стати більш гнучкими та креативними у своїй професії.

Розширення аудиторії: Синтез дозволяє привернути нові аудиторії до танцю, оскільки це надає можливість розширити спектр стилів та вражаючих вистав.

Творчий обмін та співпраця: Синтез сприяє обміну ідеями та співпраці між хореографами, танцюристами та танцювальними колективами з усього світу, що збагачує мистецтво.

Синтез Пасодоблю і сучасного танцю, а також використання імпровізації може створити надзвичайно вражаючий виступ. Творчість та експерименти грають важливу роль у розвитку мистецтва танцю. Потрібно виходити за межі стандартів і шукати нові шляхи виразу. Успішний синтез різних танцювальних стилів вимагає гнучкості та здатності адаптуватися до різних музичних та танцювальних контекстів. Змішування стилів може створити унікальний та запаморочливий вигляд, але важливо зберегти баланс і пам'ятати про те, як кожен стиль внесе вклад у загальний вираз.

Загалом, синтез різних хореографічних напрямків в сучасному хореографічному мистецтві сприяє створенню унікальних, емоційних та інноваційних вистав, розширює горизонти танцювального мистецтва і продовжує впливати на розвиток цієї важливої галузі мистецтва.

Дослідження іспанської традиційної культури та її відображення в хореографічних постановках вимагає теоретичної та методологічної підготовки для належного аналізу і розуміння цього явища; включає елементи музики, танцю, літератури, мистецтва, історії та багатьох інших галузей. Міждисциплінарний підхід допоможе зрозуміти ширший контекст цієї культури та її вплив на хореографічні постановки.

Аналіз традиційних методик вивчення і відображення іспанської культури в хореографічних постановках важливий для розуміння і передачі цього явища в мистецтві танцю включає історичну еволюцію методики вивчення іспанської культури в хореографічних постановках.

РОЗДІЛ 2 ХУДОЖНЬО-АНАЛІТИЧНІ ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ЗАДУМУ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ВИСТАВИ «ПОДОРОЖ У СЕРЦЯ»

2.1. Обґрунтування вибору теми. Лібрето

В основу хореографічної вистави «Подорож у серця» входить танець «Пасодобль» – це танець із Іспанії, який відзначається виразністю, грацією та страстю. Цей танець виконується в парі і характеризується енергійними та динамічними рухами. Головні елементи Пасодоблю включають різноманітні рухи. Виконання Пасодоблю часто вимагає високого рівня координації та синхронізації між танцюристами. Танець виражає пристрасність і глибокі почуття, і він є популярним в іспанському фольклорі та танцювальних виставах.

Танець починається з учасників, які використовують граціозні рухи та фігури, і розвивається у емоційний діалог між партнерами. Особливими рухами є замахи ногою та гра руками, які виражають емоції та почуття. Однак основною ознакою Пасодоблю є глибока співпраця і спільна енергія між танцюристами.

Іспанський Пасодобль може мати різноманітні інтерпретації та стилі, і він залишається важливою частиною іспанської культурної спадщини. Танець відзначається вишуканістю та виразністю, і його виконання може викликати глибокі емоції та враження у глядачів.

Пасодобль має багатий історичний контекст, але точне походження цього танцю важко ускладнюється. Його історія пов'язана з іспанською культурою та фольклором та має вплив іспанського «фламенко», андалуського та арабського мистецтва. Він став популярним у різних регіонах Іспанії і відзначається великим різноманіттям стилів та інтерпретацій.

З іспанським Пасодоблем пов'язано багато регіональних і відомих іспанських танцювальних шкіл і труп, які сприяли його популяризації та розвитку впродовж століть. Ці трупи та колективи забезпечують Пасодобль як самостійні танці, а також у поєднанні з іншими стилями та мистецтвом, що робить його більш універсальним.

Крім того, іспанський Пасодобль завжди виражав свою виразність і пластичність рухів, а це робить його захоплюючим для використання в танцювальних та хореографічних виставах різних стилів і жанрів. Це дозволяє сучасним хореографам і митцям постійно трансформувати та інтерпретувати Пасодобль, додаючи нові аспекти та креативність цьому танцю.

У підсумку іспанський Пасодобль залишається важливою та визнаною частиною іспанської культури і мистецтва, яка продовжує розвиватися і захоплювати глядачів усього світу своєю виразністю та пристрастю. Загальною властивістю цього танцю є грація та пристрасть, які виражаються у виразних рухах і музичному супроводі. Пасодобль і далі є важливою частиною іспанської культурної спадщини та танцювальних традицій.

Іспанський пасодобль також часто використовується в театрі та опері. Він може бути частиною сценічних вистав, які розповідають історію з багатим сюжетом і емоційним навантаженням. Пасодобль часто влітають в музичні номери і сцени, що додає таємничості і виразності виставам.

Крім того, Пасодобль завжди був важливою частиною іспанських танцювальних традицій і фольклору. Він використовувався на святах, та заходах, що відзначають культуру та спадщину Іспанії. Пасодобль – це спосіб виразити пристрасть, гордість та національну ідентичність.

Усе це сприяло розвитку та збереженню іспанського Пасодобля як важливої та унікальної частини іспанської культури та мистецтва.

Лібрето

Дія 1. Музика запускає механізм подорожі, виводячи глядачів на таємничий світ емоцій та почуттів. Події відбуваються в чарівному світі, де кожен рух, кожен вираз є мовою душі.

Солістка під супровід Пасодоблю виконує глибоке і виразне соло, що відображає її почуття та внутрішній світ. Сцена розцвітає і наповнюється кольорами та життєвим ентузіазмом.

Дівчата починають граційно рухатись. Їхні рухи переплітаються із мотивами музики, що доповнюють образ іспанських красунь.

Дівчата створюють візерунок зі своїх рухів, неначе малюють світло. Солістка продовжує соло, виражаючи свою унікальність та грацію.. Вони разом починають танцювати Пасодобль, виражаючи свої емоції та почуття через грацію та миттєвість рухів, підкреслюючи силу жіночої спільноти та індивідуальну грацію солістки. Танець підсилюється, відображаючи спроби солістки визволити своє серце від внутрішньої боротьби.

Дія 2. На сцені з'являється юнак, який одразу полонить серце іспанської красуні. Солістка виражає своє почуття та реакцію на появу хлопця через рухи та жести. Танцюючи разом, вони показують взаємодію та взаємну прив'язаність. Їхній танець показує розвиток їхнього відношення, зіткнення і згоди, а також внутрішнього переживання кожного з них.

Войовничий, стриманий ритм Пасодобля і, безперечно, споріднений фламенко. Танець солістів насичений короткими, різкими рухами тіла партнера і красивими, більш м'якими виразними, можна сказати піддатливими рухами жінки.

Юнак полонив серце іспанської красуні, де у фіналі показано їхню згоду, ніжність і рішучість бути разом.

2.2. Ідейно-тематичний аналіз

Вид: бальний (стилізація)

Форма: хореографічна вистава

Жанр: сюжетний (лірико-драматичний)

Тема: відображення внутрішньої боротьби людини в пошуку себе, своїх прагнень, мрій та внутрішньої гармонії.

Ідея: оспівування сили духу іспанського народу, його традицій та цінностей.

Надзавдання: засобами хореографічного мистецтва зберігати та примножувати культурні надбання народів та народностей.

Драматургічна побудова:

1. Експозиція: на сцені солістка починає виконувати глибоке і виразне соло, що відображає її почуття та внутрішній світ. Дівчата стоять у прекрасних скульптурно-статичних позах, в яких візуалізувалися суворість і пристрасність іспанської ментальності.

2. Зав'язка: дівчата починають танцювати разом із солісткою, виражаючи свої емоції та почуття через грацію та миттєвість рухів, підкреслюючи силу жіночої спільноти та індивідуальну грацію солістки.

3. Розвиток дії: танець підсилюється, відображаючи спроби солістки визволити своє серце від внутрішньої боротьби. Малюнки та рухи набувають динамічності.

4. Кульмінація: на сцені з'являється юнак, який одразу полонить серце іспанської красуні.

5. Розв'язка: юнак полонив серце іспанської красуні, де у фіналі показано їхню згоду, ніжність і рішучість бути разом.

2.3. Шляхи та методи реалізації творчого задуму.

Сценарно-композиційний план

Епізод	Виконавці	Світло	Реквізит	Музичний матеріал	Хронометраж
<p>1. «Початок подорожі» На сцені розгортається ціле дійство. Протистояння, напруження і дух перемоги панують у цьому танці. Солістка починає виконувати глибоке і виразне соло, що відображає її почуття та внутрішній світ. Дівчата знаходяться на сцені в статичних позах на задньому плані.</p>	4 дівчини	На початку танцю світло поступово освічується. Переважають червоні кольори.	-	Паскуаль Мар «España Cani»	00:00 хв – 02:59 хв (2:59 хв)
<p>2. «Пристрасть та страждання» Солістка продовжує соло, виражаючи свою унікальність та грацію. Дівчата починають свій танець, створюють візерунок зі своїх рухів, неначе малюють світло. Музика в цьому фрагменті стає більш</p>	1 солістка 4 дівчини	Сцена розцвітає і наповнюється кольорами та життєвим ентузіазмом. Світло поступово міняє різні відтінки, але не повністю яскраве.	-	Паскуаль Мар «España Cani»	03:00 хв – 04:59 хв (1:59 хв)

динамічною, експресивною.					
<p>3. «Внутрішня боротьба» Танець підсилюється, відображаючи спроби солістки визволити своє серце від внутрішньої боротьби. Малюнки та рухи набувають динамічності. Музичний супровід йде по наростанню.</p>	1 солістка 4 дівчини	Не змінюється	-	Паскуаль Мар «España Cani»	05:00 хв – 06:59 хв (1:59 хв)
<p>4. «Зустріч» На сцені з'являється юнак, який одразу полонить серце іспанської красуні. З двох протилежних країв одночасно виходять хлопець та дівчина. Вони зустрічаються поглядами та закохуються один в одного. Солостка виражає своє почуття та реакцію на появу хлопця через рухи та жести. Танцюючи разом, вони показують свою взаємодію та взаємну</p>	1 солістка дівчина 1 соліст юнак	Світло набуває стриманого червоного кольору з жовтими відтінками	Червоний шарф	Паскуаль Мар «España Cani»	07:00 хв – 08:30 хв (1:30 хв)

<p>прив'язаність. Їхній танець показує розвиток їхнього відношення, зіткнення і згоди, а також внутрішнього переживання кожного з них. Войовничий, стриманий ритм Пасодобля і, безперечно, споріднений фламенко.</p>					
<p>5. «Кохання перемагає» Юнак полонив серце іспанської красуні, де у фіналі показано їхню згоду, ніжність і рішучість бути разом. Головні герої покохали один одного.</p>	<p>1 солістка дівчина 1 соліст юнак</p>	<p>Світло набуває стриманого червоного кольору з жовтими відтінками</p>	<p>-</p>	<p>Паскуаль Мар «España Cani»</p>	<p>08:31 хв – 11:00 хв (2:30 хв)</p>

2.4. Характеристика дійових осіб

Дівчата, які танцюють Пасодобль, відзначаються своєю грацією та елегантністю. Вони виявляють плавність рухів та природну грацію, які характерні для балету та іспанського танцю. Тому танець пасодобль вимагає виразного виразу обличчя та демонстрацію внутрішніх почуттів. Дівчата демонструють свою пристрасть та внутрішній вогонь через кожен рух.

Танець Пасодобль – це вищий рівень мистецтва, тому дівчата, які його виконують, мають значний досвід у балеті та інших видах танцю. Вони володіють віртуозністю та майстерністю, спільно працюють як частина команди, взаємодіють з іншими членами групи, а також із солісткою, щоб створити чарівний танцювальний номер. Вони вміють виразно відображати різні почуття та емоції через свої рухи та вираз обличчя та здатні втілити в життя іншу історію та сюжети через танець.

Дівчата в Пасодоблі повинні бути майстерними в кожному русі та виразі, а їх характер повністю створює неповторний та вражаючий танцювальний виступ.

Солістка в танці Пасодобль – це ефектна красива іспанка, яка виражає глибоку пристрасть та почуття через кожен рух та вираз обличчя. Вона повинна бути здатна передати глядачам свої внутрішні почуття та емоції через танець. Вона є дуже граціозною та гнучкою, демонструючи елегантність у кожному русі, які є плавними та красивими, і, водночас, експресивними та палкими.

Солістка повинна відображати жіночість та грацію у своїх рухах і стилі виступу та вміти виразно передати почуття та емоції, роблячи кожен рух максимально вишуканим та вражаючим. Глибока зосередженість солістки має бути не тільки при виконанні танцю, але при цьому створенні контакту з глядачами через свою виразність та внутрішню харизму.

Дівчина має бути справжньою артисткою, здатною передати глибокі почуття та емоції через танець, та бути центром уваги вистави, що відповідає створенню незабутнього враження на глядачів.

Хлопець у Пасодоблі має бути справжнім професіоналом, володіючи не лише фізичною майстерністю, але й виразною інтерпретацією ролі та глибоким відчуттям та підходом до танцю. Його характер створює сильний та виразний танцювальний номер, який зачаровує глядачів. Він має бути відданим своїй ролі та готовим до наполегливої роботи над танцем, щоб досягти високого рівня майстерності та виразності. Він повинен зберігати спокій та впевненість навіть у складних моментах. Хлопець має вміти ефективно спілкуватися зі своєю партнеркою та іншими членами групи, щоб розвивати рухи та створювати спільний образ. Виконавець повинен мати глибокий артистичний підхід до своєї ролі та виконання, демонструючи відданість мистецтва та абсолютну вірність стилю Пасодобля та виразно виражати почуття та емоції на своєму обличчі.

2.5. Музичний матеріал, його особливості

Хореографічна вистава «Подорож у серця» створена на основі музичного супроводу танцю «Пасодобль» під назвою «España Cani» іспанським композитором Паскуалем Мартінесом Касіано (24.07.1873 – 05.1930) відомим під псевдонімом Паскуаль Мар. Цей іспанський композитор і диригент відзначався своєю роботою в області класичної та популярної музики, а його внесок до іспанської музичної культури є визнаним.

«España Cani» є однією з його найвідоміших творів. Зазвичай виконується як інструментальний номер, ця музика отримала широку популярність завдяки своїй емоційно насиченій атмосфері та високому темпу, що ідеально підходить для танцю пасодобль. Твір став класикою іспанської музики та надалі використовується у різних жанрах танцю, зокрема у фламенко, балеті та інших видах хореографії. Кожний епізод танцю змінюється разом із певною танцювальною динамікою. Розмір музичної композиції 4/4. Темп роботи змінюється від епізоду до епізоду. Кожна частина танцю закінчується чітким закінченням кожної використаної мелодії. Музичний супровід допомагає танцюристам яскравіше передати емоційну атмосферу кожного конкретного моменту, тримаючи в напрузі танцівників, і, особливо, глядачів.

Характеристика музики до Пасодоблю:

- *Темп та Ритм:* Музика Пасодоблю характеризується міцним та ритмічним пульсом. Темп зазвичай помірний, дозволяючи танцюристам акцентувати кожен крок.

- *Гармонія та Тональність:* Використовуються глибокі та мелодійні гармонії, що підкреслюють емоційність та виразність танцю.

- *Динаміка:* Музика може переходити від спокійних моментів до енергійних підйомів, відображаючи драматургію та емоційний шар танцю.

Музика до пасодоблю відображає енергію, страсть та витонченість цього традиційного іспанського танцю, роблячи його визначним в спектаклях та виступах фламенко. Музика Пасодоблю має бути динамічною та енергійною, тому всі композиції зазвичай є невеликими номерами. Балетмейстери намагаються використовувати різні танцювальні стилі. І в танцях, і в піснях дуже важливі музика, ритм і виконання. Багато класичних творів і творів, написаних спеціально для танцю, виконуються дуетами, тріо або групами.

Дійсно, оркестрові версії Пасодоблю можна знайти в деяких танцювальних номерах, але слід враховувати, що сам вид розвинувся як танець і його історія ще не закінчилася. Пасодобль, на відміну від інших танцювальних форм, є своєрідним дзеркалом, яке відображає світові події. Сьогодні всі країни світу відзначають День військової слави Пасодоблем, вшановуючи тих, хто брав участь у бойових діях і з честю виконав свій обов'язок перед Батьківщиною.

Мелодія цього танцю досить приваблива. На відміну від інших стилів музики, композиція має досить складну структуру. Акордеон і скрипка фактично не використовуються. Усі інструменти, які можна використовувати в цьому стилі – це гітара, банджо, піаніно та флейта. Музиканти, які грають мелодії для цього танцю, підкреслюють, що ця музика сповнена мудрості та сили духу. Зазначають, що вона не залишає байдужим нікого в залі.

Танцювальна музика Пасодоблю, що виконується класично, має багато відмінних рис, включаючи незвичайні акценти, переривання та особливості маршу, і зазвичай поділяється на три частини. Перша частина містить вступ і основну частину, що натякає на величний спуск тореро і професійну роботу плаща. Другий тайм важкий.

Основна частина і фінал, що означає боротьбу з розлюченим биком, перемогу в двобої. За загальним правилом третя частина повторює першу частину. Оскільки Пасодобль сягає корінням в іспанський народний танець, можна зробити висновок, що ця музика також має народне походження. в первісному вигляді.

Музика Пасодоблю використовувалася як супровід військових маршів і гралася під час кориди. Саме ця ситуація вплинула на те, що ця музика має маршовий характер. Завдяки цьому колориту та індивідуальності музика цього танцю набула великої популярності

Перша частина включає в себе вступ та основну частину, що має на увазі величний вихід тореро та професійну роботу з плащем. Друга частина має в собі основну частину та фінал, що означає бій з лютим биком, перемогу в двобої. Як правило третя частина повторюю першу.

Оскільки Пасодобль має коріння із народних іспанських танців, то можна зробити висновок, що музика також має народне походження. У первісному виді музика Пасодоблю була, як акомпанемент для військового маршу та виконувалась під час кориди. Саме цей факт вплинув на те, що музика має маршовий характер.

Завдяки такій колоритності та характерності, музика Пасодоблю знайшла велику популярність.

Музична композиція – Strings orchestra – Espana caní.

Лад – мажор.

Форма – варіаційна.

Музичний розмір – 4/4.

Темп – швидкий.

2.6. Опис костюмів

Костюми для Пасодобля, які наближені до іспанського стилю, можуть включати елементи, що асоціюються із традиціями та культурою Іспанії. Ось опис можливого костюма:

Для дівчат:

Спанішкий фламенко-стиль. Жіночі костюми можуть бути подібні фламенко, і мати кармазинову або червону спідницю або сукню з великим обсягом. Ця спідниця може бути прикрашена оборками або мереживом.

Топ або боді. До спідниці можна підібрати топ або боді зі спадними плечима, прикрашене оборками або вишивкою.

Манжети і кремезні прикраси. Дівчата можуть носити манжети на руках та кремезні прикраси, такі як браслети і намисто, щоб підкреслити іспанський стиль.

Волосся: Дівчата можуть складні зачіски або високі зачіски з квітами або великими аксесуарами в стилі іспанського фламенко.

Ці костюми віддзеркалюють вишуканий та пристрасний іспанський стиль і додають автентичності до виступу Пасодоблю.

Якщо мова йде про *бальний пасодобль*, то костюми можуть мати більш елегантний та формальний вигляд. Ось опис можливого костюма для бального пасодобля, який також наближений до іспанського стилю:

Для дівчат:

Бальна сукня. Дівчата можна носити довгі, вишукані сукні в стилі іспанського бального танцю. Сукня може бути в червоному або кармазиновому кольорі, яке асоціюється із пристрасною і вогнем іспанської культури.

Вишивка та обробка. Сукня може бути прикрашена вишивкою, оборками, мереживом або іншими деталями в іспанському стилі.

Корсет або топ: Костюм може включати корсет або топ з вишивкою або мереживом, які підкреслюють жіночу грацію. Дівчата можуть мати складні зачіски або високі зачіски, декоровані великими аксесуарами або квітами.

Для хлопця. Смокінг або костюм в стилі іспанського бального танцю, можливо, зі специфічними елементами, які вказують на іспанський стиль. Чоловік може носити вишитий жилет під смокінгом або костюмом.

Якщо танцює пара під час Пасодоблю, костюми можуть бути створені таким чином, щоб доповнювати один та створювати гармонійний ансамбль. Дівчина може носити вишукану сукню, виготовлену з яскравого червоного або кармазинового шовку або іншої легкої тканини. Сукня може мати об'ємну спідницю, що додає грації та рухливості під час танцю та прикрашена іспанською вишивкою або мереживом, яке додає іспанський колорит. Також вона може мати високі зачіски з квітами або великими аксесуарами, що доповнюють стиль.

Чоловік може носити іспанський костюм, оформлений в іспанському стилі. Яскрава червона, кармазинова або чорна може бути домінуючими кольорами для обох костюмів, після чого ці кольори асоціюються з іспанським стилем та пристрасстю.

Крої та форма. Дівчина може мати сукню з об'ємною спідницею, а чоловік – костюм з традиційними елементами іспанського стилю, такими як капелюх або шпори. Обидва можуть мати спільні аксесуари, такі як браслети, намисто або кастаньєти.

Ці костюми для пари мають створювати враження гармонійного і гарного ансамблю, які виразно відображають іспанський стиль і пристрассть, притаманну душу.

Ескізи костюмів для хореографічної постановки «Подорож у серця»

В основу хореографічної вистави «Подорож у серця» входить танець Пасодобль, який походить від іспанського народного танцю. Іншими словами, багато танцювальні костюми підходять для повсякденного використання. Проте, що стосується сценічного формату Пасодоблю, то це зовсім інший підхід. Жіночі костюми зазвичай складаються з довгої широкої червоної спідниці. Довжину спідниці також можна пояснити тим, що при виконанні рухів жінки тримають руками кінчик спідниці, створюючи відчуття об'єму. Також в наявності червона квітка, яка символізує пристрасть і емоції. Що стосується взуття, то найчастіше зустрічаються чорні або червоні туфлі на підборах. З його допомогою можна виконувати ритмічні вистукування.

Чоловічий костюм виглядає більш ефектно, так як партнер демонструє образ величного матадора, тому і костюм повинен бути відповідним. Можна сказати, що червоний або рожевий плащ є найбільш характерною рисою костюма, але оскільки він заважає під час танцю, його використовують для створення образу чи видовища перед початком танцю. Потім вони можуть залишити його і використовувати як реквізит. Важко не звернути увагу на укорочений жилет, прикрашений великими золотими візерунками. Його часто носять оголеним для кращого вигляду. Штани чорні, але іноді мають смужки того ж візерунка, що й жилет. Пояс повинен бути широким і червоного або чорного кольору, щоб підкреслити образ.

Різновиди костюмів зображені в Додатку.

Висновки до розділу 2

Художньо-аналітичні основи реалізації творчого задуму хореографічної вистави «Подорож у серця» починаються поруч із ключовими факторами, що об'єднують творчий процес і його реалізацію на сцені. Вистава демонструє глибокий тематичний підхід, орієнтований на дослідження внутрішніх почуттів, емоцій та особистісного розвитку. Сприяння подорожі як символу внутрішнього шляху розкривається через хореографію, рухового мовлення та візуальних ефектів.

У хореографічній виставі «Подорож у серця» успішно досліджено художньо-аналітичні аспекти реалізації творчих задумів. Висвітлено обґрунтування вибору теми, яка стала основою для створення вистави, а також остаточно розроблено сценарій з подробицями, враховано ідеї та концепції. Динаміка хореографічної вистави відзначається вдалою композиційною організацією, яка забезпечує ритмічний розвиток сценарію та виразні переходи між епізодами. Зміна темпів, використання простору та взаємодія між танцюристами підкреслюють динаміку вистави.

Основним аспектом дослідження стало розгляд теми вистави та її значення для глядачів. Індивідуальний аналіз вибору теми дозволити важливі та актуальні аспекти, які відображаються в сучасному світі. Сценарій вистави створено з великою вагою деталей, що дозволяє глядачам повністю охопити атмосферу подій та відчутти глибину вибраної теми.

На відзначений рівень аналізу включили ідейні елементи, які були відзначені в хореографічній виставі. Їх використання дозволило створити унікальний та запам'ятовувальний образ, який виходить за межі звичайних вистав та стає особливим досвідом для глядачів.

Тематичний розбір та сценарно-композиційний план розроблені, щоб забезпечити логічний вихід і зберегти доступність глядачам на протязі у всій виставі. Це внесло значний вклад у створення цілісного та глибокого

художнього враження від «Подорожі у серця». Визначено, що музичне оформлення вдало застосовано для відтворення створеного нами хореографічної вистави.

У ході творчого процесу виступили ключові етапи створення вистави, які включали в себе вивчення та аналіз різноманітних художніх напрямків, спрямованих на досягнення запланованого ефекту. Такий підхід сприяв формуванню різноманітності та насиченості виступу, надаючи йому індивідуальність і вираженість.

Тематичний розбір дозволяє глибше розкрити ключові ідеї та мету вистави. Використання різноманітних художніх елементів і символів сприяло створенню багатозарового образу, який залишив простір для індивідуального сприйняття кожному глядачеві.

Сценарно-композиційний план виявився не лише логічно побудованим, а й динамічним, забезпечуючи плавний перехід від одного епізоду до іншого. Такий підхід сприяв відтворенню почуття насиченого та захопливого спектаклю.

В цілому, хореографічна вистава «Подорож у серця» вирізняється вдалою реалізацією художньо-аналітичних основ, що дозволяє не тільки висловити творчий задум, а й глибоко докорінно вплинути на сприйняття глядачів, залишаючи в них непередбачувані та тривожні враження. Завдяки детальному опису традиційного національного іспанського костюму ми можемо яскраво уявити всю серйозність і водночас стриманість представників цього народу.

Хореографічна вистава під назвою «Подорож у серця» є танцювальним виразом пристрасті, емоцій та глибокого внутрішнього відчуття. Цей твір вимагає від виконавців не тільки високої майстерності в техніці, але і здатності виразно відображати свої почуття та створювати емоційні зв'язки з глядачами.

«Подорож у серця» може бути виразом історії кохання, пристрасті, чи будь-яких інших глибоких почуттів та показує, як мистецтво може бути засобом вираження внутрішнього світу та спілкування з іншими.

Висновок, які можна зробити про хореографічну виставу, відбувається в тому, що мистецтво танцю може бути потужним засобом виразу емоцій та внутрішнього світу. Саме ця постановка дає можливість танцівникам виразити внутрішнє почуття через рухи та вираз обличчя, а також спілкуватися з глядачами на глибокому рівні. «Подорож у серця» може залишити незабутнє враження та передати глядачам важливі повчальні або емоційні миті.

Характеристики дівчат, солістів демонструють не лише їхню індивідуальну майстерність, але й їхню здатність працювати як команда та створювати єдиний ансамбль. Це важливо в контексті Пасодобля, де гармонія між солісткою та партнером бере важливу роль у передачі історії та емоцій.

Таким чином, «Подорож у серця» є виразом мистецтва, пристрасті та внутрішньої глибини, який показує силу мистецтва танцю та здатність виконавців створювати вражаючі вистави. Ця постановка демонструє унікальний спектр характеристик, властивих виконавцям, та шукає їхню внутрішню сутність, а також їхню здатність до виразного мистецтва. Дівчата та хлопці, які отримали цей танець, повинні взаємодіяти, співпрацювати та взаємодоповнювати один одного, створюючи чудовий ансамбль та використовуючи свою індивідуальність для створення магії на сцені.

Художньо-аналітична оцінка також враховує змістовне наповнення та емоційну глибину вистави. Усі ці аспекти формують комплексний художній вимір, який забезпечує успішну реалізацію творчого задуму у хореографічній виставі «Подорож у серця». Такий підхід сприяє створенню та донесенню унікальної художньої концепції до глядачів. Це

все нагадує нам про те, як мистецтво може об'єднати різні характери, емоції та стилі в одному творі, де кожен виконавець має свою роль у створенні вражаючої танцювальної історії. Також підкреслює важливість виразності, емоційності та глибини в мистецтві танцю, які можуть залишити незабутнє враження на глядачів і подарувати їм незабутні миті мистецької насолоди.

Хореографічна вистава «Подорож у серця» є не лише мистецьким виразом, але й способом вшанування та збереження культурних традицій та спадку іспанського народу.

Висновки

Дослідження іспанської традиційної культури та її відображення в хореографічних постановках є цікавим завданням та вимагає міждисциплінарного підходу. Вивчення історії, мистецтва, музики, та інших аспектів іспанської культури може надати глибший контекст для розуміння хореографічних вистав та аналізу традиційних танців.

Вивчення історико-мистецької спадщини іспанської танцювальної культури розкриває багатогранність та вишуканість цього мистецтва, яке стало значною складовою світової хореографічної спадщини. Вплив іспанських танцювальних традицій виявляється в різних видах хореографічного мистецтва, включаючи балет, сучасний танець та експериментальні напрями. Ця спадщина привносить елементи пасії, емоційності та технічної високої майстерності у світовий танцювальний репертуар. Дослідження включає аналіз традиційних іспанських танців, таких як фламенко, пасодобль, тощо. Вивчення їхніх рухів, музики, костюмів та історичного контексту допоможе вирішити ключові елементи культури. Це може бути захоплюючим та дуже цікавим завданням, яке допоможе краще зрозуміти багатство іспанської культури та її вплив на сучасне мистецтво. Під час проведення дослідження важливо розвивати культурний, історичний та соціальний контекст, що впливає на хореографічні вистави.

Вивчення хореографічних постановок, які відображають іспанську культуру, допоможе зрозуміти, як сучасні хореографи інтерпретують традиції та які сучасні тенденції вони виконують.

За допомогою зазначених теоретико-методологічних засад можна вивчити, подумати та пояснити відображення іспанської культури в хореографії та допомогти глядачам краще зрозуміти сутність та глибину традицій та мистецтва Іспанії через мову танцю.

Використання семіотичного підходу розглядає хореографію як систему символів, які виражають іспанську культуру. Аналіз символів, мови руху, костюмів та декорацій дозволяє розкрити глибинні змістові установки.

Порівняльний аналіз іспанської культури та її відображення в хореографічних постановках з іншими культурами може допомогти визначити спільність та відмінності, а також розуміння впливу однієї культури на іншу.

Для отримання глибшого розуміння важливо враховувати репетиції та спостерігати за роботою хореографів та танцюристів.

Іспанська культура відзначається великим багатством і різноманітністю. Вона включає в себе музику, танці, мистецтво, літературу та інші аспекти, які є кількістю складових ідентичності іспанців.

Висновок полягає в тому, що іспанська культура має багатий спадок, який активно відображається в хореографії. Дослідження іспанської культури у хореографії допомогло збагатити міжкультурне розуміння та впровадження збереженню і трансмісії культурних традицій. Воно сприяє збереженню та популяризації іспанських традицій та сприяє їх відомості у світовому масштабі.

Хореографічні постановки, які відображають іспанську культуру, можуть відкрити нові перспективи для сприйняття мистецтва, а також надихати артистів та глядачів на подальше дослідження і творчість.

Дослідження іспанської культури та її відображення в хореографічних постановках може бути цінним поза межами у поглибленому розумінні культурного розмаїття та міжкультурного обміну.

Загалом, це допомогло збагатити культурне сприйняття та сприяння збереженню та популяризації іспанської спадщини через мову мистецтва та стало інструментом для просування та прославлення іспанської

культури в усьому світі. Вистави і танці можуть бути такими як засобом культурної дипломатії та міжнародного обміну.

Вивчення іспанської культури та її хореографічного відображення може сприяти розвитку творчості та інновацій у мистецтві. Воно дає хореографам та танцюристам можливість експериментувати з новими ідеями та підходами до вистави.

Посилення на іспанську культуру в хореографічних постановках може підкреслити зацікавленість збереження культурного спадку та розвитку мистецтва. Воно нагадує про цінність традицій та їхню актуальність у сучасному світі.

У висновку, дослідження іспанської традиційної культури та її відображення в хореографічних постановках виявляється як цінний та надзвичайно цікавий шлях для вивчення культурних цінностей, історії та мистецтва Іспанії. Це дослідження додатково поглибило розуміння світу мистецтва, сприяння збереженню та популяризації культурних традицій, а також дає можливість для творчості та інновацій у мистецтві.

Танець «Пасодобль», який є важливою частиною іспанської традиційної культури, містить своє відображення в сучасному танцювальному мистецтві. Відзначаються різноманітні спроби та інтерпретації відомого танцю в сучасних хореографічних постановках. Вплив «Пасодобля» виникає не лише в технічних аспектах, але і в емоційному заряді, який він приносить у виступі. Це відомо про актуальність та витривалість традицій у сучасному мистецтві.

Сучасне хореографічне мистецтво синтезом різних хореографічних напрямків, у тому числі іспанської танцювальної традиції. Створення унікальних постановок, які об'єднують елементи різних стилів та напрямків, сприяють розширенню художнього простору та виникненню новаторських ідей у сучасному мистецтві. Цей синтез дозволяє створювати

вражаючі та непередбачувані вистави, збагачуючи світовий культурний контекст.

В цілому іспанська танцювальна культура виступає як важлива складова сучасного хореографічного мистецтва, надаючи йому глибину, емоційність та унікальність. Спадщина та вплив іспанського танцю відображаються в різноманітних формах і проявах, свідчачи про багатство та універсальність хореографії.

Художньо-аналітичні основи реалізації творчого задуму хореографічної вистави «Подорож у серця» виникає в тому, що створення та виконання хореографічної вистави – це складний творчий процес, який потребує глибокого аналізу, мистецької вправності, планування та співпраці. Кожен аспект, від творчого задуму до реалізації перед аудиторією, має свою важливу роль у створенні хореографічної вистави.

Важливо мати ясну концепцію та тему вистави, глибоко розуміти музику та текст, вибрати відповідний хореографічний стиль, розробляти сценарій та вибрати візуальний супровід. Тривалі репетиції, тренування та взаємодія між виконавцями та хореографом грають важливу роль у досягненні високого рівня майстерності.

Взаємодія між хореографом і танцюристами, а також врахування думок і реакцій глядачів можна вдосконалювати та покращувати виставу.

Хореографічні вистави – це форма мистецтва, яка допомагає в собі рух, музику, виразність та візуальність. Для їх успішної реалізації потрібна комбінація творчості, технічної майстерності та глибокого розуміння мистецьких принципів. Важливо залишитися відкритим для пошуку нових ідей і підходів, розвивати мистецьку чутливість і завжди прагнути до досягнення вищого мистецького рівня.

Загальний висновок виникає в тому, що реалізація творчого задуму в хореографічній виставі – це складний та багатоплановий процес, який

вимагає глибокого розуміння мистецтва та музичного руху, технічної вправності, співпраці, виразності та тонкого відчуття сцени.

Сучасна хореографія є рефлексом глобалізації, а іспанська танцювальна культура стає важливою складовою цього культурного обміну. Виступи, які об'єднують елементи іспанської традиції, можуть бути виконані та сприйняті на різних куточках світу, що сприяє розширенню аудиторії та поглибленню розуміння різноманітності танцювальної спадщини.

Сучасні хореографи активно вимагають іспанську тематику як потужний засіб вирішення соціокультурних питань. Іспанський танець може служити метафорою для висвітлення тем різноманіття, ідентичності, стосунків та інших актуальних тем, які викликають інтерес глядачів і стимулюють розмову.

Зазначені аспекти свідчать про те, що іспанська танцювальна спадщина не тільки зберігається в сучасному хореографічному мистецтві, але й активно розвивається, вносячи свій внесок у творчий діалог між широкими культурами та епохами. Це підтверджує важливість і універсальність танцю як мови мистецтва, здатної об'єднувати людей та передавати важливі повідомлення. Успішна реалізація хореографічної вистави вимагає від хореографів та танцюристів великої праці, але вона може бути виключно задоволеною та нагородженою як для виконавців, так і для глядачів. Такий процес вимагає постійного вдосконалення, відкритості для творчості та остаточного вивчення всіх аспектів вистави.

Хореографічна постановка «Подорож у серця» може мати значущий внесок у різноманіття бального та народно-сценічного танців. Кваліфікаційна робота не вичерпує всіх напрямів дослідження. Для вивчення залишилися аспекти виконавства, поєднання виконавських традицій та інновацій.

